

הגיע המינשר הפילוסופי-דתי הזה של חודורובסקי לקהל הרחב? ייתכן מאוד שצופים רבים ייתקפו גר' על-נפש, או יסגורו מעודף הרעיונות ה' נידחסים בטירוף קדחתני מבלבל. חודורובסקי לא חסך באמצעים כדי ל' המם את צופיו: בעזרת איש-העסקים ה' אמריקאי אלן קליין — שמס'ההכנסה ה' אמריקאי עדיין מתדיין איתו במישפט על כמה מיליוני דולרים, ובין שאר עסקיו מעורבים גם החיפושיות — גייס חוד' רובסקי ארבעה מיליון דולר, להפקת ה' סרט. זהו סכום-ענק — בהתחשב בעוב' דה שאין כאן אפילו כוכב אחד. חודורובסקי עצמו מגלם את האלכימאי, וכל שאר השחקנים שייכים לצוות שעבד עם הבמאי באל'טופ. הכסף הושקע בתפ' אורות — והן מדהימות בצורתן ובצבעיהן. חודורובסקי מודה שוכה בחרות מוח' לטת בעבודתו, רואה בחרות זו סמל לשי' נוי בעקרונותיה של תעשיית הסרטים. מסביר שזו דרכו להצמיח בתעשייה זו, שאינה אלא צואה, את פרח האמנות.

שעוררייה
במסיבה

סיבת העיתונאים שערך כאן בי קאן הסתיימה בשערוריה קטנה, כצ'

הבתולה המטומטמת
שה וטימטום, תמימות וגסות-רוח. בחזיונותיו, דאן דארק בפני שופט'ה. פניה של וילן דוסי מביעים באותה מידה קדו' רואה הגיבור חיילים אונסים אותה.

שלושה בחב'ת אחת
שגרמה לכך שהצנזורה הצרפתית הגבילה את הקרנות הסרט בפני מבוגרים לבני 18 ומעלה.

על חוף עזוב מידווגים זוגות, שלי' שיות ורביעות, באורגיה חסרת-רטן, שגרמה לכך שהצנזורה הצרפתית הגבילה את הקרנות הסרט בפני מבוגרים לבני 18 ומעלה.

לחשוף את חזה, כדי להוכיח את נשיותה. תשובותיה מוכילות כרזות של התנועה לשיחרור האשה.

מאחר וז'אן היא סמל האשה המשתחררת, ומאחר זאשתו פגעה בו — רואה ההיסטוריון כיצד אונסים ארבעה חיילים אנגלים את הבתולה מאורליאן.

ברגעים אחרים רואה ההיסטוריון את אשתו מתעלסת עם מאהבה, בתקופות שר'נות, ובתנאים מבזים שונים. לעיתים, על רקע לגיון הזרים בצפון-אפריקה, ברפס ובבוץ, על שולחן. בפעם אחרת, היא זו המכה על גב מאהבה בשוט. העבר זה' הווה מתנגשים בהיותו ללא הרף.

— להצדיק את עמדותיו, והבעל — לת' פוס את שקרה סביבו.

ארבעה
אונסים בתולה

ה יות וסיים זה עתה כתיבת ספר על ז'אן ד'ארק, בשם ז'אן ד'ארק האשה, חולפות במחשבתו תמונות מן המישפט הקדום, בתוך ניצנוצי מעמדים משפטיים מודרניים לגמרי. השופטים דורשים מו'אן

פנים
מטרופות

ר שני הקצוות נמצא האדם בהת'נהגותו הקיצונית ביותר. יצורים ערו'מים ומזהמים מתגלגלים בהבעת-פנים בה' מית על חוף מונח. הם מתעלסים בפר'אות, בזוגות, בשלושת, ברביעות, רוצ'חים זה את זה כחיית-טרף. זהו האדם בהתגלמותו הבהמית.

בקצה השני, סוף העולם. לאפוא'ד עצ'מו מודה שתמונותיו של בוש השפיעו עליו בסצינות אלו.

מבעד לכל ההזיות האלו, יוצא ההיס'טוריון, שסקר את עצמו ובדק את תורר'תיו ואת מרכיביו הנפשיים, כמו לאחר מרחץ תורכי, שבו הוציא את כל הרע'לים מגופו. בסוף הסרט, מתכוונן לכתוב את סיפורו הבא: היסטוריה ללא תרבות. יש להניח שהצנזורה תעמיד גם היא את מיכשוליה. בצרפת, למשל, אחרי מא'מצים רבים, הותר הסרט לבני 18 ומעלה. בישראל היו חכמי ציון מירושלים מזדעז'עים עד עומק נשמתם מן התמונות של סוף העולם, או האדם כבהמה, המבויי'מות בהעזה של סרט פורנוגרפי: השחק'נית המגלמת את האשה בסרט, פרנסואז בריון, מצולמת בכמה סצינות שהטאנגו האחרון נראה חלש וחיוור לעומתן.

אבל אם לזכור שפרנסואז בריון היא היום אחת מכוכבות הבמה הצרפתית, ה' מופיעות בקביעות ברפרטואר קלאסי, כי יכול הדבר רק להצביע על ההבדלים ב' הגדרת המוסר והאמנות בחו'ל — ובארץ.

סוף העולם
במוחו הקודח של המרצה להיסטוריה, שאשתו בגדה בו, הוא רואה את קורותיו ניקשרים במאורעות היסטוריים מכל התקו'רות, חזוה בין הייתר את קץ העולם, כשאנשים רוצחים זה את זה, קוברים את הגויות.

פוי. חודורובסקי החליט לוותר על שרר'תיו של המנחה מטעם הפסטיבל, בהר'ב עצמו את השאלות — והשיב עליהן ב' אנגלית, צרפתית וספרדית. המנחה הנעלב עזב את המקום, חזר לאחר כמה דקות ודרש להפסיק את הרמקולים. כאשר לא נשמעו לו, הפסיק בעצמו את פעולתם. לחודורובסקי, כמובן, זה לא הפריע כלל. הוא הסביר בנחת שכל המפלצות בסרטינו הן סמל למפלצות המסתתרות בתוך גש'מתנו. לכן, יוצא בסצינה אחת גמד מכור ער, נטול-ידיים ורגליים, מבין רגליו של כל-אדם. זה האחרון, לאחר לבטים, מש'ליכו הימה.

לקראת הסרט, המשיך וסיפר חודורוב'סקי, הסריט 25 שעות של פולחנים דתיים שונים. לאחר שהיה חסידו של פרויד, עבר ליונג ולבסוף דבק בזויליאם רייך — אותו אישרוה גרמני מורו, שטען כי ה' אנושות תיגאל רק כאשר כל אדם יגיע לכמות המישיגלים הדרושה לשיחרור כל המתחים הפנימיים שבתוכו. או לא יהיו עוד מילחמות וגר'זאב עם כבש וכי'.

האשה
והמאהב

חר הדברים המתסכלים יותר ל' ישראלי המבקר בקאן היא דווקא ה' עובדה שהסרטים המכונים בפי המפיצים „רעל לקופות” — הם המעניינים ביותר. הוכחה חותכת לכך שהקולנוע הוא עדיין אמנות חיה, חושבת ויוצרת — ולא רק תכשייה לדיגדוגי צחוקים ולסחיית דמ'עות.

היה אמנם מי שאמר כי מאז הטרגדיה היוונית לא הומצאה אפילו עלילה חדשה